

INSTRUKCJA WYDAWNICZA

Celem przyspieszenia prac nad wydaniem Państwa artykułów, zaleca się stosowanie poniższych wytycznych podczas pisania i edycji tekstów.

O ile jest to możliwe uprasza się o stosowanie edytorów tekstu Microsoft Office w wersjach od 2000. Teksty pisane i edytowane w innych programach (np. Open Office) również są dopuszczane, lecz z racji niepełnej konwersji tych formatów (np. .odf) do formatu Microsoft Office (.doc lub .docx) wydłuża się proces redakcyjnej korekty. W skrajnych przypadkach redakcja zastrzega sobie prawo do odesłania tekstu autorowi w celu naniesienia poprawek zgodnych z niniejszymi wytycznymi.

Uwagi wstępne dotyczące formatowania tekstu.

Dopuszczalne formatowania tekstu:

- Tekst prosty – antykwą
- *Tekst pochyły – italika*
- **Tekst pogrubiony – boldowanie**
- TEKST PISANY WERSALIKAMI
- TEKST PISANY KAPITALIKAMI – IMIĘ I NAZWISKO, PRZYKŁADOWY NAPIS

Nie zaleca się stosowania podwójnego wyróżnienia: ITALIKA i BOLDOWANIE – **Zły przykład**

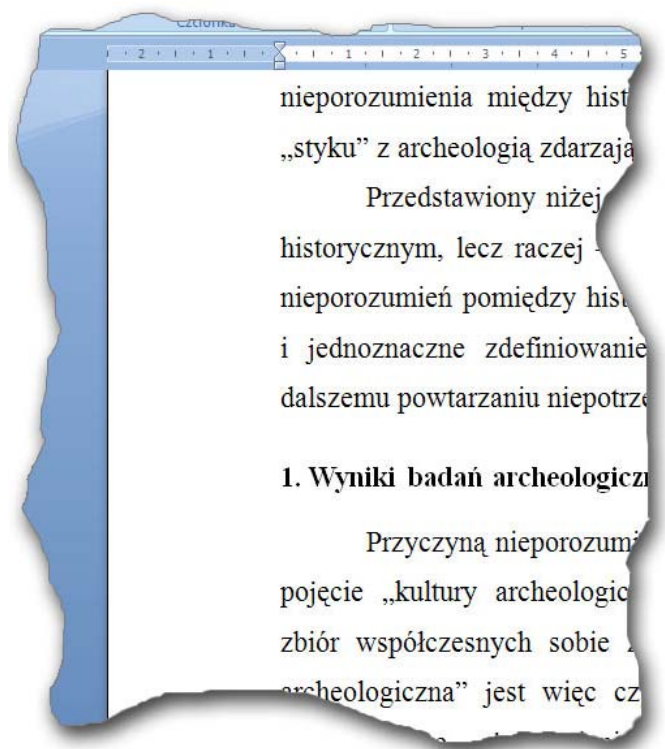
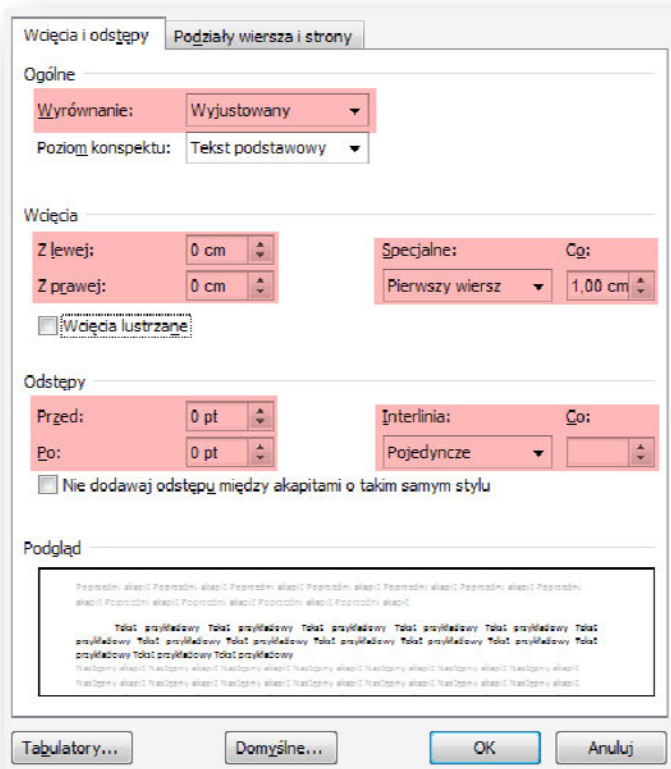
Cytowania należy zapisywać w cudzysłowie:

- cytowania tekstów źródłowych – pisane „*Italiką, czyli pismem pochyłym*”,
- cytowania z opracowań – pisane „Antykwą, czyli pismem prostym”.

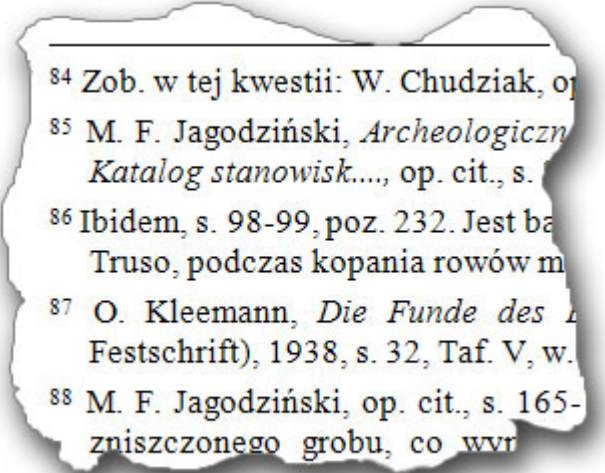
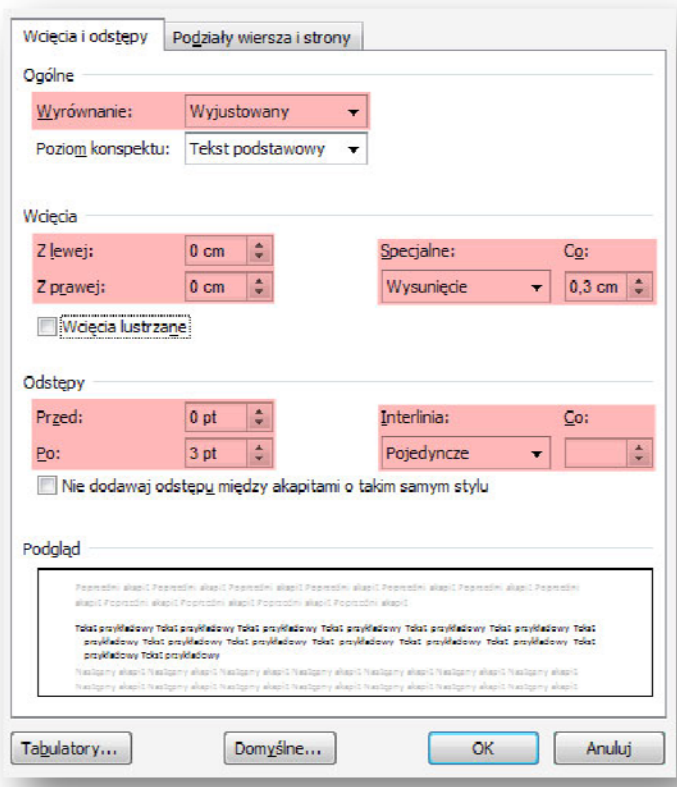
Autorskie skróty i wtręty do cytowań należy umieścić w nawiasie kwadratowym – [...] i zapisać antykwą. Cytowania nie należy zaczynać i kończyć nawiasem kwadratowym z wielokropkiem [...].

Należy wyraźnie wyróżnić tytuły poszczególnych rozdziałów i podrozdziałów stosując jednolite formatowanie dla poszczególnych sekcji.

ZALECANE USTAWIENIA FORMATOWANIA TEKSTU GŁÓWNEGO		
Ustawienia strony	Rozmiar papieru	A4
	Marginesy	2,5 cm
Formatowanie tekstu	Czcionka	Times New Roman o rozmiarze 14
	Wyrównanie	Wyjustowany
	Wcięcia	0 cm
	Specjalne	Pierwszy wiersz; Co: 1,00 cm
	Odstępy (przed, po)	0 pt
	Interlinia	1,15 wiersza
Cytowanie	Cytaty ze źródeł należy pisać <i>kursywą (italiką)</i> i wziąć w cudzysłów.	
	Cytaty z opracowań należy pisać tekstem prostym i wziąć w cudzysłów.	
Tytuły rozdziałów	Tytuły rozdziałów i podrozdziałów należy pogrubić („wyboldować”) i ewentualnie zwiększyć rozmiar czcionki, ponumerować.	
NIE NALEŻY w dokumencie umieszczać: numerów stron, stopek, nagłówek, grafiki, kolorowego i ozdobnego tekstu.		

ZALECANE USTAWIENIA FORMATOWANIA TEKSTU PRZYPISÓW	
Czcionka	Times New Roman o rozmiarze 11
Wyrównanie	Wyjustowany
Wcięcia	0 cm
Specjalne	Wysunięcie; Co: 0,3 cm
Odstępy	Przed 0; Po 3 pt
Interlinia	Pojedyncze
Nr przypisu	Indeks górny

Uwaga!

Jedna strona formatu A4 sformatowana zgodnie z powyższymi wytycznymi odpowiada w przybliżeniu jednej stronie czasopisma wydrukowanego w formacie C5.

Grafika

Dopuszcza się pliki graficzne w następujących formatach: **JPG, JPEG, GIF, TIF, PNG, PSD, CDR, IL**. Dla polepszenia jakości sugeruje się używanie grafiki o rozdzielczości min. 300 dpi (dotyczy grafiki skanowanej)

Jak już zostało wspomniane **NIE NALEŻY** w dokumencie (w tekście) umieszczać rycin/grafiki. Autor powinien pliki z grafiką zapisać w osobnym katalogu i odpowiednio je ponumerować. W osobnym dokumencie należy sporządzić listę z podpisami do wszystkich rycin, które mają się znaleźć w artykule. Jeśli autor życzy sobie aby ryciny były umieszczone w tekście (a nie w formie aneksu na końcu artykułu) to powinien wskazać miejsca osadzenia rycin.

...ję przypusz... czy b...
zidentyfikowaną bramę prowadził
ozwalając na szybką komunikację
przy bramie [ryc. 10].
wnież wały wewnętrzne, zabezpiec
ia w zachodniej i północnej części g
z wył... badania archeologic

Zapis przypisów

W zapisie przypisów należy stosować niżej wymienione zasady.

Pogrubienia („wyboldowanie”) poniższych zapisów przyjęto jedynie na potrzeby niniejszej instrukcji i w codziennej pracy nie należy ich stosować.

1

- W publikacji należy stosować przypisy dolne, numerowane kolejno liczbami arabskimi w formie indeksu górnego, „*przykład zastosowania przypisu*”¹⁰, kolejny przykład¹¹.
- Znaki interpunkcyjne (. , ; :) należy stawiać po numerze przypisu (przykłady wyżej).
- Należy stosować łacińskie (a nie polskie) zwroty: **op. cit.**, **ibidem**, **idem**, **eadem**, **passim** – pisane pismem prostym (antykwą).
- Numeracja przytaczanych w przypisach tomów – cyframi rzymskimi: **t. VII**; **t. IX**.
- Numeracja przytaczanych w przypisach części i zeszytów – cyframi arabskimi: **z. 15**; **cz. 7**.
- Przyjmuje się następujący zapis poszczególnych skrótów: **t.**; **z.**; **red.**; **[w:]**. Pozostałe skróty zostały wymienione w tabeli na końcu niniejszej instrukcji.
- Jeśli w przypisie autor powołuje się na kilka prac, to poszczególne odwołania należy oddzielić średnikiem ;

2

Przypis składa się z następujących „sekcji”:

Inicjał im. autora i Nazwisko, **Tytuł opracowania**, **Miejsce i roku wydania**, **Strona/y**.

Przykład:

M. F. Jagodziński, *Archeologiczne ślady osadnictwa między Wisłą a Pasłęką we wczesnym średniowieczu. Katalog Stanowisk*, Warszawa 1997, s. 186–195.

Tytuł opracowania zawsze jest pisany pismem *pochyłym (italiką)*, bez cudzysłowu. Jedynie tytuły cytowanych opracowań, które nie ukazały się drukiem (maszynopisy, prace magisterskie, doktorskie itp.) piszemy pismem prostym (antykwą).

3

Jeśli cytowana praca znajduje się w zbiorze artykułów a ów zbiór nie jest periodykiem, to należy również podać tytuł tego zbioru. Zasady formatowania **Tytułu zbioru** są takie same jak w przypadku **Tytułu opracowania**.

Inicjał im. autora i Nazwisko, **Tytuł**, **[w:] Tytuł zbioru**, **Miejsce i roku wydania**, **Strona/y**.

Przykład:

J. Powierski, *Dzieje Kwidzyna. Średniowiecze*, **[w:] Kwidzyn. Z dziejów miasta i okolic**, Olsztyn 1982, s. 50.

4

Jeśli cytata odnosi się do opracowania zbiorowego lub zbioru artykułów, który jest „**pod redakcją**”, to wówczas imię i nazwisko **red.aktora** umieszczamy po tytule pracy zbiorowej.

Przykład zapisu cytowania opracowania/pracy zbiorowej „pod redakcją”:

Nazwy miejscowe Polski. Historia, pochodzenie, zmiany, red. **K. Rymut**, **Kraków 1999**, s. 242.

Przykład zapisu cytowania artykułu znajdującego się w zbiorowej/zbiorze artykułów „pod redakcją”:

J. Powierski, **Dzieje Kwidzyna. Średniowiecze**, [w:] **Kwidzyn. Z dziejów miasta i okolic**, red. **K. Górski**, **Olsztyn 1982**, s. 50.

Analogicznie po tytule zapisujemy: tłumacza – **tłum.**; wydawcę – **wyd.** (dotyczy najczęściej źródeł); opracowującego – **oprac.** (dotyczy najczęściej źródeł).

5

Cytowanie artykuł z prasy naukowej i codziennej.

Tytuł periodyku piszemy pismem prostym (antykwą) i nie stosujemy cudzysłowu. W zapisie cytowania artykuł z prasy naukowej i codziennej nie stosujemy [w:]

Inicjał im. autora i Nazwisko, **Tytuł artykułu**, **Tytuł periodyku**, **Rok wydania**, **Nr tomu i zeszytu**, **Strona/y**.

Przykład:

B. Śliwiński, **Rola polityczna rycerstwa gdańskiego w okresie wojny domowej na Pomorzu Gdańskim w latach 1269-1272**, **Zapiski Historyczne**, **1986**, z. 2, s. 5–19.

W sekcji **Nr tomu i zeszytu** mogą się znaleźć różne informacje: **R.** – rocznik; **t.** – tom; seria; **nr** – numer

Przykład:

G. Białuńskim, **Pruskie związki terytorialno-osadnicze w dorzeczu środkowej Łyny w XIII wieku**, **Komunikaty Mazursko-Warmińskie**, **2004**, nr 1 (243), s. 9–16.

6

Stosowanie skrótów tytułów często cytowanych prac:

Przykłady:

⁷ A. Bitner–Wróblewska, A. Piotrowski, *Wały podłużne w okolicach Biskupca w woj. olsztyńskim. przyczynek do pochodzenia i chronologii tego typu obiektów na obszarze południowej Warmii*, **Komunikaty Mazursko-Warmińskie (dalej KMW)**, 1990, nr 1–4, s. 133–140;

¹⁰ G. Białyński, *Pruskie związki terytorialno-osadnicze w dorzeczu środkowej Łyny w XIII wieku*, **KMW** 2004, nr 1 (243), s. 9–16.

7

Gdy przypisach następujących bezpośrednio po sobie ponownie pojawia się już cytowana praca, stosujemy zapis – **ibidem** (tamże):

Przykłady:

⁸ **G. Labuda**, *Die Prussen in den Tschechischen und Slowakischen Ländern des frühen Mittelalters*, [w:] *Otázky dějin střední a východní Evropy*, uspoř. F. Hejl, Brno 1971, s. 19-24.

⁹ **ibidem**, s. 21.

8

Gdy przypisach nie następujących bezpośrednio po sobie ponownie pojawia się już cytowana praca, stosujemy zapis – **op. cit.** (dzieło cytowane), pod warunkiem jednak, iż w przypisach nie występują inne prace tegoż autora.

Przykłady:

⁸ **G. Labuda**, *Die Prussen in den Tschechischen und Slowakischen Ländern des frühen Mittelalters*, [w:] *Otázky dějin střední a východní Evropy*, uspoř. F. Hejl, Brno 1971, s. 19-24.

⁹ *Codex diplomaticus et epistolaris regni Bohemiae*, ed. G. Friedrich, t. I, Pragae 1904–1907, nr 79 (1078 r.: *Prusi*), 110 (po 18 II 1126 r.: *Prusci*), 115 (po 30 VI 1131 r.: *Pruzeh*), 382 (po 19 V 1046 r., falsyfikat z XII w.: *Prusy*).

¹⁰ **G. Labuda**, **op. cit.**, s. 20. Warto też odnotować odosobnioną hipotezę J. Bielatowicza, który uznał, że w języku słowiańskim istniał wyraz *prus* oznaczający ‘konia’, a zatem nazwy miejscowe *Prusy* pochodziły od ludzi zajmujących się hodowlą koni lub noszących taki przydomek, z tym też wiązał pojawienie się tych nazw w Czechach, por. J. Bielatowicz, *Kilka uwag o czeskich i polskich nazwach miejscowych Prusy itp.*, *Slavia Occidentalis*, t. 12, 1933, s. 301-303.

9

Gdy przypisach nie następujących bezpośrednio po sobie znowu pojawia się już raz wymieniona praca, a cytowaliśmy już różne prace tegoż autora, wtedy skracamy tytuł danej pracy.

Przykłady:

¹² M. Biskup, *Studium historyczno-urbanistyczne miasta Ławy (woj. olsztyńskie)*, Toruń 1953, s. 158

¹³ *Das grosse Ämterbuch des Deutschen Ordens*, hrsg. v. W. Zieseimer, Danzig 1921, 166.

¹⁴ Zob. M. Biskup, *Ława. Początki miasta. Ława w epoce feudalnej. Miasto kapitalistyczne*, [w:] *Studia z historii budowy miast polskich*, Prace Instytutu Urbanistyki i Architektury, t. VI, z. 2/17, Warszawa 1957, s. 121–127.

¹⁵ J. Tandecki, *Struktury administracyjne oraz formy życia w wielkich miastach Prus Krzyżackich i Królewskich w średniowieczu i na progu czasów nowożytnych*, Toruń 2001, s. 16.

¹⁶ M. Biskup, *Studium...*, s. 4.

¹⁷ J. Tandecki, *Struktury administracyjne...*, s. 44.

¹⁸ M. Biskup, *Ława...*, s. 87.

10

Jeśli wymieniamy pod rząd kilka prac danego autora, to jego imię i nazwisko zastępujemy zwrotem – **idem** (tegoż); **eadem** (tejże).

Przykłady:

²⁰ **F. Lorentz**, *Preußen in Pommerellen*, Mitteilungen des Westpreußischen Geschichtsvereins, 32. Jg., 1933, H. 3, s. 49-59; **idem**, *Nochmals die Preußen in Pommerellen*, Mitteilungen des Westpreußischen Geschichtsvereins, 34 Jg., 1935, H. 1, s. 1-4.

²¹ **Idem**, *Jakiś przykładowy tytuł*, Berlin 1944, s. 84.

⁴⁵ **H. Modrzewska**, *Osadnictwo jenieckie we wcześniejszym średniowieczu polskim. Uwagi w sprawie obcego elementu etnicznego w toponomastyce polskiej*, Kwartalnik Historii Kultury Materialnej, 1969, nr 3; **eadem**, *Osadnictwo obcoetniczne i innoplemienne w Polsce wcześniejszego średniowiecza*, Warszawa 1984.

⁴⁵ **Eadem**, *Jakiś przykładowy tytuł*, Kraków 1995, s. 144.

Wykaz najczęściej stosowanych skrótów.

Skrót	Rozwinięcie/znaczenie	Przykład zastosowania
t. IV	tom	
Bd. IV	Band – tom	Bd. 2, H. 9/10,
z. 4	zeszyt	
H. 4	Heft – zeszyt	Elbinger Jahrbuch, H. 2, 1921/1922, s. 159.
Lief. 4	Lieferunge – zeszyt	
cz. 4	część	
T. 4	Teil – część	
R. 4	rocznik	
Jg.	Rocznik	Bd. 2, H. 9/10, Jg. 1937, s. 277–282.
r	recto	123r
v	verso	123v
nr; Nr	numer	
i n ; i dalej	i następne	s. 159 i n. / i dalej
m. in.	miedzy innymi	Patrz m. in.: V. Radig, Das Volkstum früheisenzeitlicher...
[w:]	w	
Por.	porównaj	Por. K. Jasiński, Paweł Wyszelic, s. 398
zob.	zobacz	O Przybysławie zob. K. Jasiński, <i>Przybysław Wyszelic</i> , s. 510.
red.	redaktor	
hrsg. v.	wydane przez	
Hrsg.	Wydawca	
u.	und – i, oraz	hrsg. v. C. P. Woelky u. J. M. Saage, Mainz–Leipzig 1864, Bd. 2,
bearb. v.	bearbeiten von – opracowane przez	<i>Pommerellisches Urkundenbuch</i> , bearb. v. M. Perlbach, Danzig
op. cit.	opus citati – dzieło cytowane	
ibidem	tamże	¹²⁵ B. Ehrlich, <i>Bericht über die Tätigkeit der Elbinger Altertumsgesellschaft in den Vereinsjahren 1919/20 und 1920/21</i> , Elbinger Jahrbuch, H. 2: 1921/1922, s. 159 i n; M. F. Jagodziński, op. cit., s. 157, 158. ¹²⁶ ibidem , s. 160–161, 163.
idem	tegoż	²⁷ K. Jasiński, Stanisław Wyszelic, w: <i>Słownik biograficzny Pomorza Nadwiślańskiego</i> , t. IV, s. 257-258. ²⁸ Idem , <i>Słownik biograficzny...</i> , s. 21-22.
eadem	też	⁷⁷ H. Modrzewska, <i>Osadnictwo jenieckie...</i> , 1969, nr 3; eadem , <i>Osadnictwo...</i>
passim	w różnych miejscach	